

Đuro Seder retrospektiva od '53 do 2015.

Život u nekom razdoblju sam nam je po sebi dan, ali treba puno rada i truda kako bi postali dio tog vremena. Biti u mogućnosti osjetiti apsurd i tugu plave boje ili uvidjeti revoluciju u žiletom razrezanom papiru nešto je što samo dovoljno hrabri mogu. Jer, ako želite razumjeti pobunjenike, a pogotovo one koji progovaraju protiv trenutnih nepravdi, morate se sami upustiti u taj opasni vrtlog sudbine.

Đuro Seder, iako možda nepoznat rataru u Babinoj Gredi, ne da je razumio i živio već je proživljeno vrijeme utkao u svoj rad koji traje, sad već respektabilnih 60 g. U svojim djelima, prikazao je drugu stvarnost, stvarnost jedne misli, jednog razdoblja koje je na završetku rata svjetova postalo autodestruktivno. Sukob dana i noći, crnog tijela sa bijelom sjenom ili jednostavnih ali tamnih ploha na još tamnijoj podlozi pokazuju koliko je samo istjeran mak na konac s egzistencijalizmom. Veliki filozofski, književni, kazališni i glazbeni pokret ostavio je dojam kraja noći, dovodeći slikare do samog ruba u kojem otkrivaju svu raskoš antislikarstva. Tako dobivamo poderane radove, grube premaze boja i jadro velike pitanje : ima li nešto iza kraja? Nažalost, nemogućnost slike nam dokazuje da nema i tu dolazi do ključnog razdoblja u slikarskim opusima svih slikara tog vremena, pa tako i Đure Sedera, a to je uviđanje da ne postoji nastavak, već samo novi početak. Hoće li on biti u sakralnoj tematici koja pokazuje neku višu razinu duhovnosti ili pak u autoportretima putem kojih se čovjek prikazuje kroz vlastiti lik (jer što je slikar ako ne u prvom redu čovjek); ovisi o samom nadahnuću, ali i o životnom putu same individue.

Zahvaljujući Galeriji Likovnih Umjetnosti u Osijeku, i Osječani mogu baciti oko na ovu retrospektivu te imaju jedinstvenu priliku uzeti dio tih prošlih vremena kao

nadahnuće ili kao odgovor na neka vječna pitanja, a sve zahvaljujući autoru koji je sačuvao učiteljicu života u potezima svoga kista.

Leona Burčak

